

OKTOBERVANDRINGAR 2024

Vandring 3:e oktober i Sjöriket.

Vandringen i det härliga höstvädret gick i rekordens och jubiléets tecken. Vi var rekordmånga vandrare, 32 st, som fick njuta av en nygamal slinga i Bergaåsens vackra natur. På en något daggfuktig stig hittade vi efter några pumpstationer fram till Svenskasjön, som med sin blanka yta speglade skogen på andra sidan, Här finns ett litet vindskydd och en brygga ut i vattnet, undrar vad som nappar här. Det finns ju ett antal sjöar i området förutom nämnda sjö så har vi Vällingasjön, Tvillingsjöarna och Näckrosasjön. Snacka om att befinna sig i Sjöriket. Flera av sjöarna har säkert uppstått som så en så kallat dödisgrop. Vi fick sprida ut oss vid den obligatoriska fikastunden, men vad är bättre än en fikastund vid Vällingsjöns soliga strand. Är man en flitig vandrare så blir man belönad med en premie. Idag började vi med att fira Eva Johansson som deltagit 50 ggr och fick en vikmugg, Eva har med sina vandringar avverkat en sträcka motsvarande att gå till Karlstad. Nästa jubilar som började mycket tidigare var Annika Pettersson som vandrat inte mindre än 200 ggr, en sträcka motsvarande att ha vandrat till Luleå, strongly gjort. En så trogen vandrare blir uppmärksammas med en tavla, "Ungdomens källa" målade av Kjell Sundberg, också en av våra trogna vandrare. Nu var det dags för sista delen som blev runt Vällingasjön. Vi såg i olika vinklar hur några fiskare prövade lyckan, en av dem hade till och med tagit sig ut med en gummibåt. Kanske njöt han lika mycket av solen som lilla Asta med att stilla törsten av Vällingasjöns friska vatten. Åter vid parkeringen hade vi totalt avverkat knappt 7 km. Nästa torsdag vandrar vi på Bergastigen. Samling vid biblioteket kl 9,00 eller vid Slussens parkering 9,15.

Välkomna!

/Karl-Erik

Bergastigen i regn

Resterna av stormen Kirk försökte sabotera SPF-vandrarna genom att få dem stanna hemma denna torsdag i oktober. Men icke, 5 tappra medlemmar ställde upp för att vandra runt Lagans samhälle. Regnet strilade ner i jämn ström men ordspråket, inget dåligt väder kanske bara dåliga kläder. Humöret var glatt och svängbron och Skywalken bestogs utan problem. Vid Golfrestaurangen tog vi en stunds paus och lät medhavd matsäck hitta rätt i strupen. Vi minns för många år sedan när vi en vårförmiddag i strålände solsken fikade på slänten intill Ringbadet. Ett stopp gjorde vi vid runstenen strax intill vägen i södra infarten till Lagan, där försökte vi tyda runskriften, dock med dåligt resultat, lite bättre var att läsa den dåliga texten på informationstavlan. Hur som helst är Bergastigen en alldeles utmärkt och lagom lång vandring, 6 km. Nästa torsdag tänker vi vandra Högarörsrundan. Samling vid Biblioteket kl 9,00 eller vid Frysebo kl 9,15 Välkomna!

/Karl-Erik

Vandring Högarör 17 oktober

Återigen en av de vackra höstdagarna som vi nästan blivit bortskämda med denna höst.

Vi var 19 seniorer som startade vid Frysebo för att följa skogsvägen som sluttar ner till Hansaviken. Då det avverkat skog på slänten upp mot stenröset valde vi denna dag att dricka vårt kaffe vid stranden av Lagaån, en alldeles utmärkt idé med en solbelyst västra sida av ån. Som vi vet smakar kaffet som allra bäst när man sitter utomhus, denna gång på några nedfallna träd. Är man en flitig vandrare så har vi några milstolpar och denna gång så uppmärksammade vi Elisabeth Svensson som hunnit med 100 torsdagsvandringar. Grattis till denna prestation. Elisabeth valde att ta emot en porslinsmugg med trollmotiv.

När vi så småningom sökte oss söderut så var en flock ungdjur väldigt nyfikna på oss. Några valde att ta en genväg till bilarna för att hinna förbereda sig till en tre-rätters middag i SPF:s regi på Ryssbygymnasiet.

Nästa torsdag vandrar vi i Prästeboda. Samling vid biblioteket kl 9,00 eller vid parkeringen i Prästeboda 9,15.

Välkomna!

/Karl-Erik

Genom kohagar, på stigar utmed Storesjö i Prästeboda

Vi skrev den 25 oktober.

Inte en vindpust när vi 23 Seniorer följde i vår färdledare Karl-Eriks spår genom allén upp mot Prästeboda gård. De gula och orangefärgade löven omgav oss och ute på fältet hade en stövare fått upp vittring efter något vilt. Vi stannade till vid en enormt stor gran. Kan inte du Karl-Erik berätta något om denna gran, undrade en förvuten vandrare? "Som ni ser på grenverket är detta en typisk pattagran. Jag tror inte den skulle passa på torget som julgran!". Vi kunde inte annat än att hålla med, även om Lena och Annika skrattade i mjugg.

Strax efteråt i en skogsglänta såg vi en sen gammalt grävd grop. Vad kan denna ha använts till? På en informationsskylt kunde vi läsa, att man förr brukade elda i dem och använda som en linbasta. Hur det gick till att bereda lin, håller nog på att glömmas bort.

Vi möttes snart av hinder i form av taggråd, men än kan vi alla konsten att krypa på alla fyra. Starkt påhejade av två ungdjur hälsades vi varmt välkomna ut i hagen. Längre fram gick det lättare att ta sig ut på bredare stigar. Vår vandring gick som brukligt i dessa trakter genom Horsnäs. De som inte varit här tidigare fick lära sig hur den finurliga apparaten i hästhagen fungerar. Bromsar och andra insekter luras in i en tratt som för dem påminner om rumpan på en häst. Den leder uppåt och till sist har de fångats och kan ej levande ta sig ut.

Tillbaka vid utgångsplatsen intog vi vår medhavda fika och Karl-Erik kallade fram Lena, som fick mottaga en vacker orkidé. Varför detta? Jo, hon har nu under tio års tid torsdagsvandrat 300 gånger. En sträcka på sammanlagt 195 mil, dvs lika långt som till Rom.

Nästa torsdag blir det grillplatsen vid Bräkentorp som vandringen utgår från. Vi möter upp vid biblioteket kl 09.00

/Ove

Vi bytte oändligheten mot åttan i Bräkentorp

Vi har kommit fram till sista november, en gråmulen dag. Vi kommer till grillplatsen och hade tänkt oss vandra en runda som vår nestor Rolf valt att kalla "oändligheten". Denna torsdag hade dock jaktlaget som har älgjaksrätten också valt att pröva jaktlyckan, därför ville vi inte störa deras jakt. Vi, 19 st, valde då genom ett snabbt beslut att gå den beprövade halva delen av 8-an. Vi såg inga jägare och så småningom kommer vi fram till en skogsdunge, träden såg ut att vara döda, barren (det var barrträd) hade fallit av, vi konstaterar att det är en dunge med lärkträd, De vanligaste lärkarna i Sverige är den europeiska och den ryska lärken. Lärkträdet kom till oss i slutet av 1700-talet. Det märkliga är att det tappar sina barr på vintern för att sedan grönska med nya barr på vårensommaren. Ser lite naket ut under vinterhalvåret.

Vi kommer fram till grillplatsen utmed vandringsstigen, det ryker från lägerelden, det är en campare som värmer sig efter sin övernattnings i ett litet tält.

Snart tillbaka för fika vid startplatsen, då blir det plötsligt dags för ytterligare en uppvaktning av en trogen vandrare. Yvonne Holmqvist har varit med oss och vandrat 200 torsdagar och vandrat ca 130 mil, hon blir firad med en vacker tavla, Ungdomens källa, som målats av Kjell Sundberg.

Som avslutning på dagen gick vi en annan variant av 8-an nämligen åsen utmed Prästebodaån mot Furutorpet. Den totala längden idag blev drygt 7 km.

PS. Vi hörde inget skott från jägarna under vår vandring, kanske blev jaktlyckan bättre under eftermiddagen. DS

Nästa torsdag går vi vid Vällingasjön.

Välkomna!

/Karl-Erik

